

[Oluf Pedersen.]

tionen og Slagtingerne. Jeg ser saaledes paa det, at Staten ikke egner sig til at drive Planøkonomi, og det, der her gøres, er et Forsøg paa at skabe Planøkonomi for Svineproduktionen i Danmark. Jeg tror, vi faar en Planøkonomi, men det er bedre, at den enkelte Producent driver denne Planøkonomi, end at man overlader det til Staten, og det har hidtil været den Opfattelse, som er kommet til Orde ogsaa fra Venstres Side.

Overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich maa jeg sige, at det Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil det ærede Medlem hører, er en underlig Blanding, paa den ene Side skal det hele være frivilligt, paa den anden Side skal der gribes ind, Staten skal regulere — stik imod hinanden, man vil baade have Frivillighed og Tvang, man vil have en Forhøjelse af Prisen paa Flæsk paa Hjemmemarkedet til 1 Kr. 20 Ø. pr. kg. Det er en mærkelig Blanding af Frivillighed og Tvang; men det er jo ganske i Overensstemmelse med, hvad det konservative Folkeparti i øvrigt giver Udtryk for.

Saa vil jeg overfor det ærede Medlem Hr. Duborg gøre opmærksom paa, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, maa bero paa en Fejltagelse. Hvis det ærede Medlem vil se efter, vil han se, at det Lovforslag, Regeringen har fremsat, lyder saaledes:

„Landbrugsministeren kan med Tilslutning af Landbrugsraadet træffe Foranstaltninger, der tager Sigte paa at regulere“

— saa langt er vort Ændringsforslag enslydende med Regeringsforslaget; derefter hedder det i Regeringsforslaget:

„Størrelsen af Svinerlagtingerne samt paa at begrænse Svineproduktionen,“ medens mit Ændringsforslag gaar ud paa, at det eneste, Ministeren skal, er at begrænse Eksporten, men ikke Svineproduktionen og ikke Størrelsen af Slagtingerne; det er da virkelig ikke at foretage et større Statsindgreb; mit Ændringsforslag er tværtimod en Begrænsning af Statsindgrebet til kun at omfatte Kontingenteringen overfor England. Hvis man fortsætter Læsningen af samme Paragraf, vil man se, at Regeringsforslaget, som det ærede Medlem Hr. Duborg tiltraadte, gaar ud paa at sætte to Priser: een for et bestemt Antal Svin og en lavere for det overskydende Antal, medens mit Ændringsforslag gaar ud paa at sætte een Pris for Eksporten og eventuelt en lavere Pris for det overskydende Antal.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Beskedenhed forbyder ham at omtale den fulde Rækkevidde af sit Ændringsforslag, han fremstiller det nærmest, som om det kun var et Ændringsforslag vedrørende Eksporten til England, hvilket efter mit ringe Begreb ogsaa er et Indgreb i Erhvervsfriheden. Men i det andet Afsnit af Ændringsforslaget staar, at Landbrugsministeren ogsaa bemyndiges til at ansætte forskellige Noteringer, det kan man ikke snakke sig udenom. Dermed tror jeg, der er sagt tilstrækkeligt om dette.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at mine Udtalelser blev ikke sande ved at gentages. Nej, det er rigtigt nok, men Landbrugsministerens Udtalelser bliver heller ikke sande ved ikke at gentages. Jeg efterlyste, om Katastrofen er indtraadt, men fik intet Svar. Nu bliver der sagt — og jeg skal tro Landbrugsministeren paa hans Ord —, at hvis dette Lovforslag ikke vedtages, bliver Følgen for Arbejderne langt værre, end hvis Priserne paa Svinerødet hæves. Der har vi forskellige Meninger, og jeg spørger igen, om jeg skal tro paa Landbrugsministerens Forsikringer, som fremsættes, hver Gang der kommer et Lovforslag af denne Art: Hvis I Kommuner stemmer imod, vil der ske frygtelige Ting for Arbejderne i en eller anden Fremtid. Det indlader vi os ikke paa at tro.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte nogle Udtalelser om det af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag, som viser, at det ærede Medlems Opfattelsesevne ikke er særlig fremragende. Af tidligere Erfaringer ved jeg dette, men jeg troede dog, at det ærede Medlems Opfattelsesevne var saa stor, at han forstod Dansk, men det er den altsaa ikke. Jeg har udtrykkeligt sagt, at vi ønskede, at en saadan Sag skulde ordnes ad Frivillighedens Vej, men kan dette ikke ske, ønsker vi, at Rigsdagen skal træffe Bestemmelsen, i Stedet for, at det overlades til Ministeren. Det forekommer mig, at vi her i Danmark i Øjeblikket har Erfaringer om, hvad det kan føre til at overlade Ting til en Minister; hele vort Valutaproblem, som er overladt til Handelsministeren, er et afskrækkende Eksempel herpaa. Man skal ikke overlade mere end højst nødvendigt til en Ministers egen Afgørelse.

A. C. D. Petersen: I det konservative Folkepartis Ændringsforslag er der en Passus, som tilsigter at hæve Prisen paa